

РЕШЕНИЕ

№ 21237

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7797** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на С. П. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу Заповед № РД-15-448 от 04.07.2024 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, с която е постановен отказ същата да бъде възстановена на работа по реда на чл.122, ал.1 от ЗДСл.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед като издадена при съществено нарушение на административно производствените правила, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Жалбоподателката твърди, че със Заповед № РД-16-023 от 09.09.2021 г. на началника на ДНСК ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Тази заповед била отменена с решение № 6918/23.11.2021 г. по адм. дело № 9450/2021 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 4941 от 25.05.2022 г. по адм. дело № 369/2022 г. на ВАС. В рамките на законоустановения срок по чл.122 ЗДСл се явила за възстановяване на работа, като подала заявление вх.№ ЧР-10-07-351 от 01.06.2022 г. и считано от същата дата била възстановена със Заповед № РД-15-086 от 01.06.2022 г. на длъжността „главен експерт" в отдел „Събиране на вземанията", дирекция „Правна“ при ДНСК. В деня на възстановяването ѝ на работа, в 16:00 часа, ѝ били връчени Предизвестие № РД-15-087 от 01.06.2022 г. и Заповед № РД-15-088 от 01.06.2022 г. на началника на ДНСК за едностранно прекратяване на служебното правоотношение. Посочено е, че с решение № 6130/24.10.2022 г., постановено по адм. дело № 8529/2022 г. по описа на АССГ, потвърдено с решение № 4324/24.04.2023 г., постановено по адм. дело № 11410/2022 г. по описа на ВАС, Заповед № РД-15-

088 от 01.06.2022 г. на началника на ДНСК е била отменена. В рамките на законоустановения срок по чл.122 ЗДСл, жалбоподателката се явила за възстановяване на работа, като подала заявление вх. № ЧР-2-05-925/05.05.2023 г. и считано от същата дата била възстановена със Заповед № РД-15-111 от 05.05.2023 г. на длъжността „главен експерт“ в отдел „Процедури и договори“, дирекция „Правна“ при ДНСК. Сочи се, че десет дена след това обаче, с Предизвестие № РД-15-117/15.05.2023 г., началникът на ДНСК уведомил жалбоподателката, че след изтичане на едномесечния срок на предизвестиято, ще прекрати служебното правоотношение със същата на осн. чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността, което било сторено със Заповед № РД-15-118/15.05.2023 г. Жалбоподателката обжалвала последната заповед по съдебен ред, но жалбата ѝ била отхвърлена, а заповедта била потвърдена като законосъобразна с решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г., потвърдено с решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на ВАС. Независимо от неблагоприятния резултат, жалбоподателката отново подала заявление до органа по назначаване с искане да бъде възстановена на работа по реда на чл.122 ЗДСл. На това искане, началникът на ДНСК ѝ отговорил с писмо, че съгласно постановените и влезли в сила решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г., потвърдено с решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на ВАС, искането ѝ по чл.122 ЗДСл се явява неоснователно. Отказът на началника на ДНСК за възстановяване на работа на жалбоподателката, обективизиран в писмо бил обжалван пред АССГ, в резултата на което, с определение № 6783/30.05.2024 г., постановено по адм. дело № 5034/2024 г. по описа на АССГ, съдът е отменил отказа и е върнал преписката за ново произнасяне с указания, след което била издадена обжалваната в настоящото производство заповед, с която началникът на ДНСК отказва да възстанови жалбоподателката по реда на чл.122 ЗДСл. Жалбоподателката счита, че решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. и решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на ВАС са нищожни и като такива не пораждаят резултат в правния мир, поради което позоваването на тях в оспорената в настоящото производство заповед, води до нищожност и на заповедта. Счита поведението на органа по назначаване за незаконосъобразно, тенденциозно и налагащо извод за злоупотреба с право. От съда иска да обяви обжалваната заповед за нищожна, алтернативно да я обяви за незаконосъобразна и да я отмени. С жалбата се претендира и обезщетение по чл.122, ал.3 ЗДСл, считано от 16.07.2024 г. до датата на действителното допускане до работа на жалбоподателката. С определение № 18062/26.09.2024 г. /л.119/, настоящият съдебен състав е отделил от производството по обжалване на Заповед № РД-15-448 от 04.07.2024 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол искането за присъждане на обезщетение по реда на чл.122, ал.3 от ЗДСл, считано от 16.07.2024 г. до датата на действителното допускане до работа на жалбоподателката в отделно производство. Предмет на настоящото производство е обжалваната Заповед № РД-15-448 от 04.07.2024 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и моли съда да уважи жалбата срещу процесната заповед от 04.07.2024 г., връчена ѝ на 16.07.2024г. и да я отмени, като я прогласи за нищожна по аргументи, изложени в становището ѝ от 06.12.2024 г. Претендира разноски по чл. 144 АПК вр. чл. 78, ал. 6 ГПК. Подробни аргументи в същия смисъл са изложени и в писмени бележки.

Ответникът - началник на Дирекция за национален строителен контрол, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата. Счита, че обжалваната заповед е правилна и законосъобразна и не са налице основания за отмяна ѝ, като издадена от компетентен орган, в

рамките на предоставените му правомощия.

Административен съд София- град, 6-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно, че жалбоподателката С. П. В. е била преназначена в Дирекция „Правна“ на ДНСК на длъжност „главен експерт“ в отдел „Събиране на вземанията“ в Дирекция „Правна“ на ДНСК със Заповед № РД-15-732 / 01. 10. 2020 г. на началника на ДНСК.

Не е спорно и, че със Заповед № РД-16-023 от 09.09.2021 г. на началника на ДНСК ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, както и, че тази заповед е отменена с решение № 6918/23.11.2021 г. по адм. дело № 9450/2021 г. на АССГ, оставено в сила с решение № 4941 от 25.05.2022 г. по адм. дело № 369/2022 г. на ВАС.

От приложените по делото доказателства се установява, че:

След отмяната на Заповед № РД-16-023 от 09.09.2021 г. на началника на ДНСК, жалбоподателката, в рамките на законоустановения срок по чл.122 ЗДСл, е подала заявление вх.№ ЧР-10-07-351 от 01.06.2022 г. и считано от същата дата е възстановена със Заповед № РД-15-086 от 01.06.2022 г. на длъжността „главен експерт“ в отдел „Събиране на вземанията“, дирекция „Правна“ при ДНСК, но в деня на възстановяването ѝ на работа, ѝ били връчени Предизвестие № РД-15-087 от 01.06.2022 г. и Заповед № РД-15-088 от 01.06.2022 г. на началника на ДНСК, с която служебното ѝ правоотношение било прекратено едностранно от работодателя, поради съкращаване на длъжността /л.14 и л.15/.

Тази заповед била отменена по съдебен ред с решение № 6130/24.10.2022 г., постановено по адм. дело № 8529/2022 г. по описа на АССГ, потвърдено с решение № 4324/24.04.2023 г., постановено по адм. дело № 11410/2022 г. по описа на ВАС.

В рамките на законоустановения срок по чл.122 ЗДСл, жалбоподателката отново подала заявление вх. № ЧР-2-05-925/05.05.2023 г. и считано от същата дата, съобразно указанията на съда, била възстановена със Заповед № РД-15-111 от 05.05.2023 г. на длъжността „главен експерт“ в отдел „Процедури и договори“, дирекция „Правна“ при ДНСК, чийто функции били сходни с тези на съкратената длъжност „главен експерт“ в отдел „Събиране на вземанията“, дирекция „Правна“ при ДНСК.

Междувременно, със Заповед № РД-13-149/12.05.2023 г. на началника на ДНСК на основание чл.6,ал.1,т.6 от Устройствения правилник на ДНСК, във връзка с доклад на директор на Дирекция „Правна“ за оптимизиране дейността и осигуряване на най- ефективно функциониране на Дирекция „Правна“ наредил, считано от 15.05.2023 г., да се извърши промяна в Длъжностното разписание на ДНСК, като в Дирекция“ Правна“ закрил двата отдела и щатните бройки. Въз основа на тази оптимизация били закрити Отдел „ Правно нормативно обслужване“ със всички щатни бройки– Началник отдел-1 щатна бройка, Главен юрисконсулт-5 щатни бройки, Юрисконсулт -1 щатна бройка , Юрисконсулт на- непълно работно време– 2 щатни бройки, закрит е отдел“ Процедури и договори“ със щатните бройки – Началник отдел“- 1 щатна бройка, Главен юрисконсулт – 1 щатна бройка, Главен експерт- 2 щатни бройки , Юрисконсулт—1 щатна бройка, Младши експерт- 2 щатни бройки, Главен специалист-2 щатни бройки- общо 9 щатни бройки, и в Дирекция „Правна“ са открити 18 щатни бройки- в Дирекция“ Правна“- Главен юрисконсулт -10 щатни бройки, старши юрисконсулт-1 щатна бройка, Юрисконсулт-3 щатни бройки, юрисконсулт с непълно работно време-1 щатна бройка, Младши експерт-1 щатна бройка, Главен специалист-2 щатни бройки и със щатната бройка Директор на Дирекция числеността на Дирекция “Правна“ е 19 щатни бройки, отговаряща на числеността съгласно Устройствения правилник на ДНСК, приет с ПМС № 127/22.05.2019 година .

Въз основа на настъпилите промени със Заповед № РД-13-149/12.05.2023 година на началника на

ДНСК, с Предизвестие № РД-15-117/15.05.2023 г., началникът на ДНСК уведомил жалбоподателката, че съгласно Длъжностното разписание, в сила от 15.05.2023 година, след изтичане на едномесечен срок от получаване на предизвестието ще прекрати служебното й правоотношение съгласно чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСЛ, поради съкращаване на длъжността, а при неспазен срок на предизвестието ще й бъде изплатено обезщетение по реда на чл.106,ал.4отЗДСЛ. Със Заповед № РД-15-118/15.05.2023 г. на началника на ДНСК, на основание чл.106,ал.1, т.2 от ЗДСл, е прекратено служебното правоотношение на С. П. В.- на длъжност „главен експерт“ в Отдел“ Процедури и договори“, Дирекция „ Правна“ при ДНСК с придобит ранг III младши считано от 15.05.2023 година и е постановено да й бъде изплатено обезщетение по реда на чл.106, ал.4 от ЗДСл, поради неспазен срок на предизвестието.

Заповед № РД-15-118/15.05.2023 г. на началника на ДНСК е обжалвана от С. В. по съдебен ред, като жалбата е отхвърлена и и законосъобразността на заповедта е потвърдена с решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на ВАС.

Независимо от горните обстоятелства, С. В. е подала заявление № ЧР-96-05471/08.05.2024 г., с което на основание чл.122, ал.1 ЗДСл е заявила пред началника на ДНСК, че желае да бъде възстановена, тъй като счита решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на АССГ и решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на ВАС за нищожни /л.58/.

С писмо № ЧР-96-02-515/08.05.2024 г. от началника на ДНСК /л.60/, С. В. е уведомена, че по повод подадено заявление по чл. 122, ал. 1 ЗДСл. са налице влезли в сила съдебни актове на АССГ и ВАС, с които окончателно е отхвърлена жалбата на В. срещу Заповед № РД – 15 – 118 / 15.05.2023 г. на Началник ДНСК, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл е прекратено служебното й правоотношение на длъжност „главен експерт“ в отдел „процедури и договори“ в дирекция „Правна“. С тези мотиви и съгласно чл. 177, ал. 1 АПК, органът по назначаване е посочил в писмото до жалбоподателката, че е длъжен да се съобразява с окончателното решение. Така постановения отказ е обжалван от С. В. по съдебен ред и е отменен с определение № 6783/30.05.2024 г. по адм. дело № 5034/2024 г. на АССГ /л.62/, и преписката е изпратена на органа за произнасяне при съобразяване с мотивите на съда, според които с посочения писмен отговор, началникът на ДНСК не се е произнесъл по същество с индивидуален административен акт по заявлението № ЧР-96-05471/08.05.2024 г.

Въз основа на цитираното определение № 6783/30.05.2024 г. е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № РД-15-448 от 04.07.2024 г. на началника на ДНСК, с която позовавайки се на решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на АССГ и решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на ВАС, които съгласно чл.177, ал.1 от АПК са задължителни за страните, е постановен отказ за възстановяване на С. П. В. на предишната държавна служба в ДНСК – Централно управление. В заповедта са обсъдени възраженията на жалбоподателката относно твърдяната от нея нищожност на решение № 6688/07.11.2023 г., постановено по адм. дело № 5609/2023 г. по описа на АССГ и решение № 5266/25.04.2024 г., постановено по адм. дело № 365/2024 г. по описа на ВАС, като същите са приети за неоснователни, тъй като такава не е прогласена със съдебни актове. Видно от отбелязването върху заповедта, същата е връчена лично на жалбоподателката на 16.07.2024 г.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от

надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – началникът на ДНСК [населено място], съгласно чл. чл.6, ал.1, т.6 от Устройствения правилник на ДНСК, според който същият е оправомощен да утвърждава длъжностното разписание и определя индивидуалния размер на основните заплати и допълнителните възнаграждения на работещите в ДНСК в рамките на структурата и бюджета, да издава актове за възникване, изменение и прекратяване на служебните правоотношения с държавните служители в ДНСК. Същата е издадена и в предвидената с чл. 108, ал. 1 ЗДСл писмена форма. Не се констатира и съществени нарушения на административно-производствените правила, заповедта е издадена след връщане от съда с указания, съгласно чл.201 от АПК, хипотеза на чл.197 от АПК.

Основният предмет на спора е материалната законосъобразност на издадената от началника на ДНСК заповед № РД-15-448 от 04.07.2024 г., с която е постановен отказ С. В. да бъде възстановена на работа по реда на чл.122, ал.1 от ЗДСл. С жалбата си, С. В. претендира съдът да прогласи процесната заповед за нищожна, алтернативно да я обяви за незаконосъобразна и да я отмени.

Неоснователно е твърдението на оспорващата за нищожност на заповедта. Нищожността е най-тежката форма на незаконосъобразност на административния акт и такава би имало при наличие на съществен порок, като се приема в теорията и съдебната практика, че такива пороци са липса на изискуемата форма – в случая такава е спазена, като актът има освен писмената форма и нужните реквизити и фактически и правни основания, издаден е от компетентен орган, при наличие на материална компетентност и законово основание, заповедта е издадена в изпълнение на определение на съда, задължително за административния орган съгласно чл.201 от АПК.

Що се отнася до твърдението за нищожност, основано на това, че двата съдебни акта, на които ответникът се е позовал са нищожни и той се позовава на тях, както по настоящото дело на основание чл.177, ал.2 от АПК, така и на основание подадена искова молба по чл.128а от АПК, следва да се има предвид следното:

В случая жалбоподателката не може да се позовава на основание чл.177, ал.2 от АПК на нищожност на съдебни решения, разпоредбата има предвид, че всеки може да се позовава на нищожност на актове и действия на административен орган, противоречащи на влязло в сила решение на съда, тъй като на такова се е позовал административния орган в отказа и няма как съобразяването с влязло в сила решение да доведе до нищожност на такова основание, още повече пък на съдебно решение.

Позоваването на нищожност на съдебно решение на административните съдилища и ВАС на РБ е допустимо единствено след успешно провеждане на исково производство по чл.128а от АПК. Влезлите в сила съдебни решения се ползват със стабилитет и са задължителни за страните, каквито в случая се явяват и жалбоподателя, и ответника.

Тъй като в писмените бележки жалбоподателката се позовава на завеждане на такава искова молба в АССГ, съдът извърши служебна проверка в деловодната система по посочения вх.№ 24795/14.08.2024г., при която се установи, че исковата молба е отхвърлена с окончателно решение на ВАС на РБ № 2514/12.03.2025г. по адм.дело № 1082/2025г., което оставя в сила решение № 25156/28.11.2024г. на АССГ по адм.дело № 8151/2024г. Следователно опроверган е доводът на оспорващата, че цитираните по-горе решение № 6688/07.11.2023г. по адм. дело № 5609/2023 г. на АССГ и решение № 5266/25.04.2024г., по адм. дело № 365/2024 г. на ВАС са нищожни, напротив отхвърлено е от съда, по предвидения ред, искането за установяване на нищожност на съдебните

решения. Същите са задължителни за административния орган на основание чл.177, ал.2 от АПК и той правилно се съобразил с тях като е отказал да възстанови жалбоподателката при законосъобразно прекратяване на служебното ѝ правоотношение и съответно липса на основание за прилагане на чл.122, ал.1 от ЗДСл.

По отношение на наведената незаконосъобразност на заповедта, извън проверката за нищожност, съдът намира следното:

Ответникът е прекратил служебното правоотношение с жалбоподателката съгласно чл.106, ал.1,т.2 от ЗДСл със Заповед № РД-15-118/15.05.2023 г., като след обжалването ѝ по съдебен ред и отхвърляне на жалбите, заповедта е влязла в законна сила на 25.04.2024г. и към датата на подаване от жалбоподателката на заявление за възстановяване на 08.05.2024г., а и впоследствие, не е налице основание това служебно правоотношение с нея да бъде възстановено.

Независимо от предходни незаконосъобразни действия на органа по назначаване спрямо жалбоподателката, отменени с цитирани съдебни актове, последното прекратяване на служебното ѝ правоотношение със заповед № РД-15-118/15.05.2023 г., издадена на основание чл.106,ал.1,т.2 от ЗДСл е прието за законосъобразно при съдебния контрол и при липса на други основния, органът се е съобразил с това прекратяване и е отказал възстановяване на жалбоподателката на длъжността, от която тя последно е законно освободена.

Съгласно чл. 122, ал. 1 ЗДСл при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда, държавният служител се възстановява на предишната длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизането в сила на административния акт или на съдебното решение. Само след осъществяване на посочените кумулативно предвидени предпоставки по чл. 122, ал. 1 ЗДСл настъпва предвидения правен резултат в разглежданата норма – възстановяване на заеманата длъжност, който административният орган е задължен да признае. В случая не е налице отменена заповед за прекратяване на служебното правоотношение от органа и заявлението на жалбоподателката за възстановяване е лишено от основание. Следователно заповед № РД-15-448 от 04.07.2024 г., с която е постановен отказ С. В. да бъде възстановена на работа по реда на чл.122, ал.1 от ЗДСл, мотивирана с липса на първия елемент от фактическия състав на чл.122 от ЗДСл - отмяна на заповед за прекратяване на служебното правоотношение, е законосъобразно, а жалбата срещу нея следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. П. В., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу Заповед № РД-15-448 от 04.07.2024 г. на началника на Дирекция за национален строителен контрол, с която е постановен отказ същата да бъде възстановена на предишната държавна служба по реда на чл.122, ал.1 от ЗДСл по нейно заявление от 08.05.2024 г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на препис от същото пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: